

Івасечко Олеся
студентка групи ППС-31
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
м. Тернопіль, Україна

Науковий керівник: Панухник Олена
доктор економічних наук, професор
завідувач кафедри економіки та фінансів
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
м. Тернопіль, Україна

Olesia Ivasechko
student of the group PPs-31
Ternopil Ivan Puluj National Technical University
Ternopil, Ukraine

Scientific supervisor: Olena Panukhnyk
Doctor of Sciences (Economics), Professor
Head of the Department of Economics and Finance
Ternopil Ivan Puluj National Technical University
Ternopil, Ukraine

МІСЦЕ ТА РОЛЬ НЕОБАНКІВ ПІД ЧАС ВІЙНИ ТА ПІСЛЯ ЇЇ ЗАКІНЧЕННЯ THE PLACE AND ROLE OF NEOBANKS DURING AND AFTER THE WAR

Українська банківська система активно розвивалась до моменту початку повномасштабного вторгнення. З появою все більшої кількості нових банків, на фінансовому ринку зростала конкуренція, незважаючи, що більша частка все одно належала “Приватбанку”. Поступово почав розвиватися новий сегмент ринку – необанки (також відомі, як Інтернет-банки, віртуальні банки або цифрові банки) – тип прямого банку, який працює виключно в Інтернеті без традиційних фізичних мереж філій [1]. Однак, з початком воєнних дій їх розвиток сповільнився.

Українські банки мають надзвичайний вплив на економіку воєнного часу. Завдяки цьому вони можуть сприяти стабілізації нашої економіки, допомагати армії та зберігати кошти домогосподарств. На даний момент необанки саме цим активно займаються через надання депозитів і можливості купівлі облігацій внутрішніх державних позик (ОВДП). Основною перевагою банків такого типу є швидкість, відсутність відділень і простота в використанні. Завдяки даним перевагам Monobank зміг забезпечити 1 млрд. гривень за продаж військових ОВДП. За інформацією близько 65% купівель облігацій даного типу виконувались через “Monobank” [2]. Також даний банк використовують для зборів фонди, що забезпечує неабияку довіру в клієнтів. Це дає зрозуміти, наскільки важливу роль відіграють банки такого типу під час війни. Через знищену інфраструктуру після війни люди не зможуть користуватись відділеннями, таким чином, необанки можуть розвиватись все активніше. В Україні до початку війни можна помітити тенденцію зі скорочення відділень, через процеси цифровізації поведінка та запити клієнтів в Україні змінилися. Це призвело до скорочення кількості відділень банків за останні п'ять років на 35% (з 10 316 у 2016 р. до 6 685 у 2021 р.) [3]. Дані процеси сприяють більш раціональному використанню інфраструктури. Так, необанки дозволять українцям сконцентруватись на інших галузях ринку, адже цей вид банків страждає під час воєнного часу тільки від DDoS-атак.

Отже, враховуючи сучасні тенденції, світ рухається в бік необанкінгу, оскільки це в рази простіше, що на прикладі показують українські банки. Тому за рахунок розвитку цього сегменту Україна зможе раціональніше використовувати територію, яка могла б слугувати для створення нових відділень. Єдиним ризиком такого банкінгу є DDoS-атаки, з якими українські банки якісно справляються (можна було помітити на початку воєнних дій).

Перелік використаних джерел:

1. Визначення необанку. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9D%D0%B5%D0%BE%D0%B1%D0%B0%D0%BD%D0%BA>
2. Кількість куплених облігацій через “Monobank”. URL: <https://finclub.net/ua/news/kliienty-monobank-prydbaly-viiskovykh-ovdp-na-1-mlrd-hrn-zamiats.html>
3. Кількість відділень у 2016-2021 роках. URL: <https://razumkov.org.ua/statti/neobanky-vs-tradytsiini-banky-iak-neobanky-zminiuiut-finansovu-systemy>

УДК 336.3

Киндич Тетяна

студентка групи ПП-21

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

м. Тернопіль, Україна

Науковий керівник: Винник Тетяна

кандидат економічних наук, доцент

доцент кафедри економіки та фінансів

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

м. Тернопіль, Україна

Tetiana Kyndych

student of the group PP-21

Ternopil Ivan Puluj National Technical University

Ternopil, Ukraine

Scientific supervisor: Tetiana Vynnyk

PhD (Economics), Docent

Associate Professor Department of Economics and Finance

Ternopil Ivan Puluj National Technical University

Ternopil, Ukraine

РОЛЬ ВІЙСЬКОВИХ ОБЛІГАЦІЙ ЯК ІНВЕСТИЦІЙНОГО РЕСУРСУ THE ROLE OF MILITARY BONDS AS AN INVESTMENT RESOURCE

Облігації внутрішньої державної позики (ОВДП) – це вид боргових цінних паперів, котрі випускаються задля залучення додаткових грошових ресурсів на потреби державного бюджету. Емітентом (особа, яка випускає цінні папери) ОВДП є Міністерство фінансів України. В свою чергу, військові облігації – це особливий різновид ОВДП. Основне цільове призначення випуску військових облігацій – підтримка економіки держави та збройних сил під час війни або військових дій. Тому держава створює умови, щоб придбати військові облігації могла якомога більша кількість громадян [1]. Придбання ОВДП, в тому числі військових облігацій, цілком доречно розглядати як альтернативу банківському депозиту. Депозити та облігації мають рівний ступінь захисту з боку держави під час війни. Різниця лише в тому, кому позичати кошти – державі чи банку [2].

Загалом цей інвестиційний інструмент з'явився понад 200 років тому. Вперше військові облігації для всіх охочих почали продавати під час Громадянської війни у США в 1861–1865 роках. Під час Першої світової війни військові облігації спершу з'явилися в Австро-Угорщині, потім – у Канаді та Великій Британії. Їх випускали на п'ять років і зі ставкою 5%. В Англії заохочували до інвестицій через гасло «Солдат ризикує життям задля перемоги. Ви ж для перемоги можете позичити країні гроші». США почали продавати військові облігації у 1917 році. Спершу зі ставкою 3,5% річних, а пізніше – 4,25%. Щоб зробити облігації популярнішими, малювали плакати, влаштовували вуличні шоу, а Чарлі